

Dosarul nr. 3ra-205/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. V.Jomiru-Niculită)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L.Bulgac, G.Dașchevici, S.Gîrbu)

DECIZIE

17 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de Asociația Națională a Producătorilor de
Fonograme și Interpreți,

în cauza de contencios administrativ, la acțiunea depusă de Asociația
Națională a Producătorilor de Fonograme și Interpreți împotriva Comisiei de
Avizare a Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală cu privire la
constatarea încălcării termenului de soluționare a cererii și avizarea în calitate
de organizație de gestiune colectivă a drepturilor conexe,

împotriva deciziei din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin
care a fost respins apelul declarat de Asociația Națională a Producătorilor de
Fonograme și Interpreți și a fost menținută hotărârea din 3 aprilie 2018 a
Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 8 februarie 2018, Asociația Națională a Producătorilor de Fonograme și
Interpreți (în continuare ANPFI) a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Comisiei de Avizare a Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală
cu privire la constatarea încălcării termenului de soluționare a cererii și avizarea
în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor conexe.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a invocat că la 21
septembrie 2015 Ministerul Justiției a înregistrat-o în calitate de asociație
obștească, prin care i-a fost atribuit și cod fiscal.

Reclamanta a indicat că este o asociație obștească neguvernamentală,
apolitică, nonprofit, constituită prin libera manifestare a voinței persoanelor

asociate în vederea realizării în comun a scopurilor determinate de statutul acesteia și în special de Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe nr. 139/2010, în vederea protecției și realizării drepturilor de proprietate intelectuală, precum și a drepturilor titularilor de drepturi conexe.

Necesitatea fondării unei asemenea asociații a fost determinată de faptul că titularii drepturilor conexe și în special producătorii de fonograme/videograme au dorit să își gestioneze drepturile sale separat de alte asociații care pe lângă drepturile producătorilor gestionează și drepturile altor titulari de drepturi, din care motiv drepturile producătorilor de fonograme/videograme erau neglijate.

Astfel, necesitatea avizării ANPFI a constat în eficientizarea gestionării drepturilor conexe, în folosul titularilor, precum și întreținerea unor relații de colaborare cu mediul utilizatorilor. ANPFI va realiza pași concreți pentru modernizarea, transparentizarea și conformarea la standardele europene a actualului sistem de gestiune colectivă din RM, nu în ultimul rând ANPFI va pleda pentru asigurarea corectitudinii repartizării remunerațiilor titularilor de drepturi și menținerea tabloului de transparență a gestionării financiare. De asemenea, ANPFI va contribui esențial la îmbunătățirea modului în care sunt gestionate drepturile titularilor de drepturi conexe, prin stabilirea unor standarde comune de guvernare, transparență și gestiune financiară, standarde comune pentru acordarea de licențe în acord cu spiritul legislației naționale și internaționale.

În conformitate cu prevederile statutului ANPFI, asociația are unul din obiective principale garantarea unui tratament egal titularilor de drepturi și utilizatorilor atunci când va fi vorba de aceleași condiții obiective de repartizare a remunerației sau de eliberare a licențelor.

Totodată, ANPFI este o asociație a titularilor de drepturi conexe, spre deosebire de alte asociații avizate de AGEPI, cu dreptul de colectare a remunerației, iar în Republica Moldova nu există nici o altă asociație care are doar titulari de drepturi conexe precum este ANPFI și în interesul cărora își propune să activeze.

Cu privire la forma de acumulare a remunerației pentru titularii de drepturi în calitate de organizație de gestiune colectivă, ANPFI se va alătura altor OGC precum este Oficiul Republican al Dreptului de Autor (ORDA) și Asociația Națională Copyright (ANCO) care au fondat Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor (CLAD) pentru optimizarea cheltuielilor în vederea colectării și distribuirii remunerației titularilor de drepturi.

La moment ANPFI dispune de o scrisoare de garanție din partea Asociației Naționale Copyright prin care ultima este dispusă să transmită o parte a titularilor de drepturi conexe și să îndemne alți titulari de drepturi conexe să adere în calitate de membri la ANPFI după obținerea avizării din partea AGEPI, iar pe lângă Asociația Națională Copyright, ANPFI duce negocieri cu alte OGC din străinătate în vederea încheierii unor acorduri de reprezentare reciprocă.

În acest context, reclamanta a subliniat că la 3 ianuarie 2018 a depus la sediul Comisiei de avizare a OGC a AGEPI cerere cu privire la avizarea în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor conexe la care au fost anexate o serie de înscrisuri, iar la 7 februarie 2018 cu depășirea vădită a termenului legal de 30 de zile, comisia de avizare a AGEPI nu a informat-o despre examinarea cererii depuse la 3 ianuarie 2018 și avizarea în calitate de OGC, motiv pentru care a fost depusă prezenta acțiune.

ANPFI a solicitat constatarea încălcării de către Comisia de avizare a OGC a AGEPI a termenului de 30 zile pentru soluționarea cererii de avizare și avizarea ANPFI în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor conexe.

Prin hotărârea din 3 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată depusă de ANPFI a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de ANPFI și a fost menținută hotărârea din 3 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Invocând ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, la 21 decembrie 2018 ANPFI le-a contestat cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a actelor judecătorești ce constituie obiectul prezentului recurs cu pronunțarea unei hotărâri noi, de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel anexate la dosar, suplimentar invocându-se că la examinarea cauzei instanțele de judecată ierarhic inferioare greșit au reținut că cererea de avizare depusă de către ANPFI a fost calificată ca petiție în sensul Legii cu privire la petiționare nr. 190 din 19 iulie 1994.

Aici se va menționa că la 5 februarie 2018 ca urmare a petrecerii unei ședințe secrete, AGEPI a emis decizia nr.19/226 cu privire la respingerea cererii de avizare a ANPFI, iar despre data și ora examinării cererii de avizare ultimii nu au fost înștiințați, ceea ce consideră că este un lucru inacceptabil. La rândul său, instanța de apel nu a combătut aceste argumente esențiale pentru examinarea multiaspectuală a litigiului dedus judecării.

Ca urmare, instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate de respingere a acțiunii (f.d.144-148).

Prin referința depusă la 20 februarie 2019 AGEPI a solicitat declararea recursului declarat de ANPFI ca inadmisibil.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019.

Colegiul menționează că recursul a fost depus până la intrarea în vigoare a Codului administrativ. Respectiv, termenul de declarare al recursului urmează fi calculat conform dispozițiilor instituite de Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 20 septembrie 2018 (f.d.135), dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la dosar lipsesc. Astfel, recursul declarat la 21 decembrie 2018 (f.d.144) este în termen.

Prin încheierea din 6 martie 2019 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de ANPFI a fost considerat admisibil și fără a prejudicia fondul a fost dispusă judecarea acestuia de către completul din 5 judecători.

Prin prisma art. 258 alin. (3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod.

În conformitate cu prevederile art. 247 Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

Examinând materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

După cum denotă actele cauzei, la 3 ianuarie 2018, ANPFI a depus către Comisia de Avizare a Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală cerere de avizare pentru activitatea organizației de gestiune colectivă, solicitând avizarea asociației în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor conexe (f.d.11).

La fel, s-a constatat că Comisia de Avizare a Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală în urma studierii cererii de avizare și actelor anexate la cerere a constatat că ANPFI nu întrunește condițiile prevăzute de art. 48 alin. (6) și alin. (7) din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe nr. 139 din 02.07.2010, fapt pentru care a emis decizia nr. 19/226 din 5 februarie 2018, prin care a respins cererea de avizare înaintată de ANPFI. Decizia respectivă a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 48-57 din 16 februarie 2018 și pe pagina web a AGEPI (f.d.69,71).

Tot actele cauzei atestă că la 7 februarie 2018, AGEPI a expediat în adresa ANPFI scrisoarea nr.237 prin care i s-a adus la cunoștință decizia nr. 19/226 din 5 februarie 2018 cu privire la respingerea cererii avizare, iar la 9 februarie 2018, directorului asociației i-a fost eliberată sub semnătură copia deciziei sus menționate (f.d.68-69).

Respectiv, înaintând prezenta acțiune împotriva Comisiei de Avizare a Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală, ANPFI a solicitat constatarea încălcării de către Comisia de avizare a OGC a AGEPI a termenului de 30 zile pentru soluționarea cererii de avizare și avizarea ANPFI în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor conexe.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță având ca obiect constatarea încălcării termenului de soluționare a cererii și avizarea în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor conexe, s-a pronunțat în favoarea netemeinicii acțiunii pe care a respins-o.

Soluția instanței de fond a fost menținută de către instanța de apel.

Pentru a decide astfel, instanțele de judecată au constatat că AGEPI s-a conformat prevederilor legale soluționând cererea ANPFI în termenul stabilit, motiv pentru care pretenția reclamantei ANPFI privind neinformarea și nesoluționarea în termenul legal de 30 zile a cererii cu privire la avizarea în calitate de organizație de gestiune colectivă a fost considerată neîntemeiată și respinsă, or, la cererea de avizare depusă la data de 3 ianuarie 2018, AGEPI prin scrisoarea nr. 237 a adus la cunoștință decizia nr. 19/226 din 5 februarie 2018 cu privire la respingerea cererii de avizare și la 9 februarie 2018, directorului ANPFI-Marcel Oțel i-a fost eliberată sub semnătură copia deciziei sus menționate, iar termenul limită interiorul căruia pârâta urma să dea răspuns a expirat la 15 februarie 2018.

În continuare, instanțele de judecată au considerat ca neîntemeiată și pretenția reclamantei cu privire la avizarea ANPFI ca organizație de gestiune colectivă a drepturilor conexe, or, AGEPI avizează, monitorizează și supraveghează activitatea organizațiilor de gestiune colectivă a dreptului de autor și/sau a drepturilor conexe, atribuții ale AGEPI-ului prevăzute la art. 4 alin. (1), lit. h) legea nr. 139 din 2 iulie 2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe.

În acest context, AGEPI-ul la examinarea cererii de avizare înaintate de către ANPFI a ținut cont de toate criteriile prevăzute de articolul 48 alin. (6) din Legea nr. 139 din 2 iulie 2010 și anume că reclamanta-apelantă nu a anexat la cererea de avizare vre-un acord de reprezentare reciprocă, indicând doar că „pe lângă AN „COPYRIGHT” se mai duc negocieri și cu alte OGC din străinătate în vederea unor acorduri de reprezentare reciprocă”, însă neprezentând în sensul confirmării acestora careva acte confirmative, de asemenea nu i-au fost prezentate nici informații la personal și mijloacele tehnice pentru gestionarea drepturilor (f.d.104-106,136-142).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră concluzia instanței de apel și a hotărârii primei instanțe despre necesitatea respingerii acțiunii justă, ea având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită. Instanța de apel a stabilit corect situația de fapt și de drept în prezenta speță, a dat o apreciere obiectivă probelor administrate și a emis o decizie întemeiată și legală care corespunde legislației în vigoare.

Cu referire la solicitarea reclamantei ANPFI, invocată în cererea de chemare în judecată, privind constatarea încălcării termenului de soluționare a cererii, Colegiul consideră oportun de a reitera în prezenta speță prevederile art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 1 aprilie 2019), care statuează expres că orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

În sensul art. 2 din aceeași lege, prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se înțelege refuzul de a primi o cerere sau faptul de a nu răspunde petiționarului în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii de către o autoritate publică, în cazul în care legea nu dispune altfel.

La rândul său, conform art. 3 din Legea enunțată, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de: autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi; subdiviziunile autorităților publice; funcționarii din structurile specificate la lit.a) și b). Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Totodată, în temeiul art. 4 alin. (1) și (3) din Legea cu privire la petiționare nr. 190 din 19 iulie 1994 (în vigoare până la 1 aprilie 2019), prin petiție, în sensul prezentei legi, se înțelege orice cerere, reclamație, propunere, sesizare, adresată organelor de resort, inclusiv cererea prealabilă prin care se contestă un act administrativ sau nesoluționarea în termenul stabilit de lege a unei cereri. Petiționarul, care nu este satisfăcut de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit un răspuns în termenul stabilit de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă.

Iar conform art. 8 alin. (1) și (3) din aceeași lege, petițiile se examinează de către organele corespunzătoare în termen de 30 de zile lucrătoare, iar cele care nu necesită o studiere și examinare suplimentară – fără întârziere sau în termen de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării, cu excepția cazurilor prevăzute la alin.(4) și (5). Cererea prealabilă se examinează de către organul emitent sau

ierarhic superior în termen de 30 de zile de la data înregistrării ei, decizia urmînd a fi comunicată de îndată petiționarului.

Reieșind din cele menționate instanța de recurs notează că recurenta a primit în termenul stabilit de lege răspuns la cererea adresată intimatei, din care considerente soluțiile date de către instanțele ierarhic inferioare cu privire la respingerea pretenției nominalizate sunt întemeiate și legale.

Or, Comisia de Avizare a Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală avea obligația legală de soluționare și de examinare a cererii reclamantei în termen de 30 de zile lucrătoare, din 3 ianuarie 2018 (data depunerii cererii) până la 15 februarie 2018, pe când decizia pârâtei nr. 19/226 prin care s-a respins cererea de avizare înaintată de ANPFI a fost emisă la 5 februarie 2018 (f.d.69), adică cu respectarea și în interiorul termenului de 30 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, cu atât mai mult că la 9 februarie 2018, în interiorul acestui termen, directorului ANPFI-Marcel Oțel i-a fost eliberată sub semnătură copia deciziei sus menționate (f.d.68).

Referitor la argumentele invocate în cererea de recurs precum că intimata avea obligația legală de soluționare a cererii reclamantei în baza Legii contenciosului administrativ, în termen de 30 zile de la data înregistrării cererii și nu după cum greșit au interpretat atât intimata, cât și instanțele de judecată în termen de 30 de zile lucrătoare în temeiul Legii cu privire la petiționare, acestea sunt neîntemeiate. Aceasta deoarece termenul pentru examinarea cererii de avizare din 3 ianuarie 2018 nu este prevăzut expres în legislația în vigoare, respectiv cererea corect a fost examinată prin prisma Legii cu privire la petiționare.

Or, art. 4 alin. (1) și (3) din Legea cu privire la petiționare, menționează expres că prin petiție, în sensul prezentei legi, se înțelege orice cerere, reclamație, propunere, sesizare, adresată organelor de resort, inclusiv cererea prealabilă prin care se contestă un act administrativ sau nesoluționarea în termenul stabilit de lege a unei cereri. Petiționarul, care nu este satisfăcut de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit un răspuns în termenul stabilit de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă.

Cu referire la solicitarea reclamantei ANPFI, invocată în cererea de chemare în judecată, privind avizarea în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor conexe, aceasta corect a fost respinsă de instanțele de judecată, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu prevederile art. 7 alin. (2) lit. s) din Legea cu privire la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 114 din 03.07.2014 și art. 4 alin. (1) lit. h) din Legea cu privire la drepturile de autor și drepturile conexe nr. 139 din 2 iulie 2010, AGEPI avizează, monitorizează și supraveghează activitatea organizațiilor de gestiune colectivă a dreptului de autor și/sau a drepturilor conexe.

Conform art. 48 alin. (6) din Legea nr.139 din 2 iulie 2010 privind dreptul de autor drepturile conexe, AGEPI avizează o organizație de gestiune colectivă dacă aceasta întrunește următoarele condiții: majoritatea membrilor organizației sau majoritatea titularilor de drepturi care, în alt mod, i-au încredințat în gestiune drepturile lor sînt titulari de drepturi care au cetățenia Republicii Moldova sau care au domiciliul, iar în cazul persoanelor juridice - sediul, pe teritoriul Republicii Moldova și la aceasta se pot asocia alți titulari de drepturi care doresc acest lucru, în conformitate cu statutul respectivei organizații; a încheiat acorduri de reprezentare reciprocă a intereselor cu organizații similare care îi reprezintă pe titularii de drepturi din străinătate sau, cel puțin, întreprinde toate acțiunile necesare pentru încheierea unor asemenea acorduri; are capacitatea de a gestiona, pe principii colective, drepturile patrimonial corespunzătoare, inclusiv dispune de personal și de mijloace tehnice adecvate; dispune de mecanisme adecvate de acumulare, distribuire și de plată a remunerației de autor sau a remunerației cuvenite titularilor de drepturi conexe; garantează un tratament egal titularilor de drepturi și utilizatorilor atunci cînd este vorba de aceleași condiții obiective; statutul și alte regulamente ale organizației corespund prevederilor prezentei legi și altor acte normative relevante ale Republicii Moldova, precum și tratatelor internaționale care Republica Moldova este parte.

Sub acest aspect, instanța de recurs reține că, instanțele de judecată corect au ajuns la concluzia că ANPFI nu a întrunit condițiile prevăzute de art. 48 alin. (6) și (7) din Legea nr.139 din 2 iulie 2010 privind dreptul de autor drepturile conexe de a fi avizată în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor conexe.

Or, ANPFI nu a anexat la cererea de avizare vre-un acord de reprezentare reciprocă, indicînd doar că ”pe lîngă AN ”COPYRIGHT” se mai duc negocieri și cu alte OGC din străinătate în vederea unor acorduri de reprezentare reciprocă”, însă neprezentînd în sensul confirmării acestora careva acte confirmative; de asemenea nu i-au fost prezentat nici informații la personal și mijloacele tehnice pentru gestionarea drepturilor, cu atît mai mult că chiar și Statutul anexat de către ANPFI și aprobat la Adunarea Generală în baza Procesului verbal din 21.08.2015 și înregistrat la Ministerul Justiției la 21.09.2015 conține prevederi care contravin normelor imperative a legislației în vigoare.

Plus la aceasta, decizia nr. 19/226 din 5 februarie 2018 emisă de AGEPI, prin care s-a respins cererea de avizare înaintată de ANPFI este în vigoare, produce efecte juridice și nu a fost contestată de reclamantă conform Legii contenciosului administrativ, în vederea anulării actului administrativ respectiv.

Alte argumentele invocate de recurentă în susținerea poziției sale, nu pot fi reținute de către instanța de recurs, deoarece se combat cu cele invocate mai sus și se referă la circumstanțele, care au fost constatate și elucidate pe deplin de instanța de apel, avînd la bază cumulul de probe, care au fost administrate și

apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat împotriva deciziei din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 3 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. a), 248 alin. (2) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Asociația Națională a Producătorilor de Fonograme și Interpreți împotriva deciziei din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 3 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza de contencios administrativ, la acțiunea depusă de Asociația Națională a Producătorilor de Fonograme și Interpreți împotriva Comisiei de Avizare a Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală cu privire la constatarea încălcării termenului de soluționare a cererii și avizarea în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor conexe.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva